

tre Punkter er der jo opnaaet Enighed. Vi have af økonomiske Grunde været nødt til at beståre Lærertiløningerne noget, men jeg tror dog ikke mere, end forsvarligt kan være. Med Hensyn til Børneantallet i Klasserne er der siden 2den Behandling slet et lille bitte Fremskridt, idet vi ved 2den Behandling satte Gennemsnittet til 37 $\frac{1}{2}$ Børn i Klassen, medens vi nu ved 3dje Behandling sætte det til 37. Jeg lægger imidlertid ikke saa megen Vægt paa dette, men jeg beklager unægtelig, at det ikke er lykkedes os ved 2den Behandling at faa gennemført en Bestemmelse om, at der skulde være et Maksimum for Børneantallet i Klassen. Thi jeg tror, det er det betænkeligste ved den Ordning, der nu foreslaas, at efter den vil der fremdeles kunne blive Klasser med 50, ja over 50 Børn. Flertallet i det høje Ting var imidlertid imod at sætte en saadan Maksimumsbestemmelse, og den er jo altsaa ikke kommen ind i Loven. Men jeg vil i den Henseende troste mig med, at det jo dog undertiden gaar saaledes, at Livet selv bliver bedre end Lovene, og jeg vil haabe, at den Erfendelse vil brede sig rundt omkring, at man ikke kan forsvare samtidig i en Klasse at undervise mere end omtrent 40 Børn. Jeg vil haabe, at den Erfendelse vil brede sig saaledes, at man af sig selv vil holde sig ved dette Tal omkring i Landet. Det 3dje Punkt, Statsbidraget til Kommunernes Skolevæsen, er jo blevet forbedret under Behandlingen her i Salen, idet der jo nu er Udflugt til paa § 36 at faa et aarligt Tilskud af 200,000 Kr., medens der i det oprindelige Forslag kun stod 100,000 Kr. Og jeg glæder mig særlig over, at det er lykkedes at faa hele Udvalget med paa den Tanke, som jeg og mine Meningsfæller fremsatte her ved 2den Behandling, at Kommunerne af Staten skulde have nogen Hjælp til de ny Skolebygninger, som Loven vil kræve, idet de nemlig skulde have Halvdelen af Udgifterne dertil. Denne Tanke er jo optagen af hele Udvalget, og jeg haaber, at den vil kunne blive til Lov. Jeg tror, at det vil være et udmærket Middel til at faa Loven gennemført i Praksis, og at det vil tjene en Del af de Betæneligheder, man ellers kan have omkring i Kommunerne. Men er man saaledes naaet til Enighed om disse Punkter, og om de ny Mulktierungsbestemmelser, saa er man jo desværre ikke naaet til nogen bedre Forstaaelse om de Punkter, der synes at være de farlige for denne Lov. Spørgsmaalet om en udvidet Skolekommission er jo her sat ind paa Lovforslaget, og de Herrer vide fra 2den Behandling, at jeg saa lidt som mine Meningsfæller i det hele var fornøjet

med den Form, som det den Gang sit. Vi havde ønsket et andet Forslag, som vi den Gang forelagde, men som blev forkastet, et Forslag, som gik ud paa, at Halvdelen af denne Kommission skulde vælges af Sogneraadet og Halvdelen af Beboerne, særlig med Skoleinteressener for Øje. Da Forslaget blev forkastet, have vi ikke genoptaget det, men jeg erkender, at Ministerens Forslag, som er fremkommet nu, er en Smødelommen mod det Standpunkt, som vi saaledes mente var det rette. Den højtærede Minister havde i det Forslag, han først forelagde for Udvalget, tænkt sig, at 30aars Alderen skulde sættes som Grænse for Valgretten, men han gik ind paa at sætte Grænsen ved 25aars Alderen, saaledes som det plejer at være i kommunale Forhold. Ministeren havde først tænkt sig, at det skulde være de Forældre, der skulde vælge, som havde Børn i den undervisningspligtige Alder, men han gik ind paa at udvide det til de Familiefædre og Enter, der i det hele taget havde Børn. Smidlertid var der et Punkt, hvor den højtærede Minister holdt meget fast ved sit Forslag, og det var, at Præsten i hvert Tilfælde, enten han egnede sig dertil eller ikke egnede sig dertil, skal være født Formand i Skolekommissionen. Det er et Punkt, som jeg ikke tror, man saa let bliver enig om, men jeg vilde have ønsket, at den højtærede Ministers Forslag om Skolekommissionens Sammensætning var fremkommet paa et tidligere Tidspunkt, saaledes at man overhovedet kunde have drøftet denne Sag mere i Ro, og det er da mit Haab, at det nok kunde have lykkedes at finde en Form for Skolekommissionens Sammensætning, som man kunde have været enig om. Jeg blev noget mistroelig ved at høre den højtærede Ministers Udtalelser i Gaar, idet de lød saaledes for mine Øren, som om den højtærede Minister mente, at naar man nu ikke enedes, kunde man let risikere, at Bestemmelserne om den udvidede Skolekommission overhovedet faldt ud af Forslaget. Jeg vilde beklage det i høj Grad, thi jeg tror, det vilde have sin store Betydning netop set fra Skolens Synspunkt at faa en udvidet Skolekommission, en Skolekommission, der mere var valgt med Skolens Tarv og Trang for Øje, var fyldigere sammensat og derfor bedre kunde drøfte de Anliggender, der angaa Skolen. Jeg tror, det vilde være af allerstørste Betydning. For mig er ikke Hovedsagen ved dette Forslag at opnaa en større eller mindre politisk Forandring af Skolekommissionen, men det, der for mig er Hovedsagen, er at faa en Skolekommission, der virkelig vil kunne være